خبرها

ساعت ۷ صبح وقت ورزش صبحگاهی است نه کلاس درس

شرق: با گذشت دو روز از پایان تعطیلات نوروزی مدارس، سردرگمی ناشی از تغییر نکردن ساعت رسمی کشور همچنان برای مسئولان مدارس شهر تهران که بنابر مصوبه هیات وزیران موظف به آغاز فعالیت از ساعت ۷ بامداد شده‌اند ادامه دارد. اگرچه تبعات منفی ناشی از تغییر ندادن ساعت رسمی کشور در نیمه اول سال ۸۵ برای تمامی نیروهای موظف در ادارات و نهادهای دولتی مشکلاتی را در پی داشته اما شدت مشکلات برای مدارس، معلمان، دانش‌آموزان و والدین شاغل در نهادهای دولتی پررنگ‌تر بوده است. در حالی که بنابر مصوبه هیات وزیران مدارس شهر تهران از روز ۱۴ فروردین‌ماه سال ۸۵ موظف به آغاز فعالیت از ساعت ۷ بامداد شده‌اند، آنچه که در نخستین روز پس از پایان تعطیلات نوروزی مدارس در هاله‌ای از ابهام قرار داشت این بود که «ساعت ۷ بامداد» زمان تشکیل کلاس درسی بوده یا ساعت حضور دانش‌آموزان در مدرسه است. «حسین زاده‌حسین» مدیرکل روابط عمومی وزارت آموزش و پرورش در گفت‌وگو با شرق در پاسخ به این ابهام می‌گوید: «متاسفانه ذهنیت نادرستی برای والدین شکل گرفته که فعالیت‌های رسمی و مفید مدرسه را صرفاً در شکل تشکیل کلاس درس محدود می‌بینند. در حالی‌که مراسم صبحگاهی مدارس هم در زمره فعالیت‌های رسمی مدرسه به شمار می‌آید و حضور دانش‌آموزان در مراسم صبحگاهی مدارس به اندازه شرکت در کلاس درس ضروری است. آغاز فعالیت مدارس شهر تهران از ساعت ۷ صبح به این معنا است که دانش‌آموزان باید در این ساعت در مدرسه حاضر شوند. شاید لازم است که برای خانواده‌ها فرهنگ‌سازی شود که ورزش صبحگاهی و قرائت قرآن هم در زمره فعالیت‌های رسمی مدارس بوده و اگرچه هر مدرسه مختار است که با توجه به شرایط فضا و امکانات موجودی که در اختیار دارد مراسم صبحگاهی را برگزار کند اما برگزاری این مراسم، به عنوان اهداف تعلیم و تربیت تعریف شده است، هرچند که تعریف واحد و ثابتی برای مدارس سراسر کشور وجود ندارد. به عنوان مثال ممکن است که مدیر یک مدرسه تصمیم بگیرد یکی از کلاس‌های فوق‌برنامه یک گروه از دانش‌آموزان را راس ساعت ۷ صبح آغاز کند یا مدیر مدرسه‌ای به دلیل محدودیت فضای باز، ورزش صبحگاهی را از برنامه روزانه دانش‌آموزان حذف کند. به هر حال این اختیار به مدیران مدارس داده شده که براساس امکانات و شرایط موجود مدرسه، مراسم صبحگاهی را برگزار کنند.» وی در پاسخ به این سئوال شرق که در صورت تعمیم مصوبه هیات‌وزیران برای سراسر کشور، آیا شرایط خاص اقلیمی و استانی در اجرای این مصوبه لحاظ خواهد شد می‌گوید: «مجبور هستیم که این شرایط را لحاظ کنیم. به عنوان نمونه تعمیم این مصوبه برای استان‌های سردسیر و گرمسیر یا استان‌های شرقی و غربی به طور یکسان امکانپذیر نیست. حتی در استان تهران هم اجرای این مصوبه صرفاً به شهر تهران محدود شده و در شهرستان‌های استان و سایر استان‌ها فرمانداران و استانداران با روسای آموزش و پرورش مناطق که از طرف وزارت آموزش و پرورش صاحب اختیار هستند، به این تعامل خواهند رسید که در صورت سراسری شدن این مصوبه، اجرای آن به چه صورت باشد.»

اجرای لایحه نظام هماهنگ حقوق بازنشستگان

مهر: رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی از تصویب و اجرای لایحه نظام هماهنگ حقوق بازنشستگان با شاغلین در ۶ ماهه اول سال ۸۵ خبر داد. عبدالرضا مصری در این گفت‌وگو افزود: بنا بود این لایحه تا پایان سال ۸۴ تصویب و اجرایی شود اما این امر محقق نشد و بنا شد این لایحه با توجه به حساسیت آن طی ۶ ماهه اول سال جاری اجرایی شود. وی افزود: با تصویب لایحه خدمات کشوری نظام هماهنگ حقوق بازنشستگان با شاغلین نیز اجرایی خواهد شد و این امر اقدامی به منظور احقاق حق بازنشستگان خواهد بود. رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس خاطرنشان کرد: تصویب لایحه خدمات کشوری و به دنبال آن اجرای نظام هماهنگ حقوق بازنشستگان با شاغلین می‌تواند کمک موثری در حل مشکلات قشر بازنشسته کشور باشد. بنابراین نمایندگان مجلس شورای اسلامی به دنبال این هستند تا این لایحه در ابتدای سال جدید به تصویب برسد.

افزایش قیمت مازاد تراکم در مناطق شمالی پایتخت تا سقف ۱۳/۵ درصد

ایسنا: معاون مالی و اداری شهردار تهران از افزایش نیافتن قیمت مازاد تراکم در مناطق جنوبی شهر خبر داد. دکتر پورزرندی افزود: قیمت مازاد تراکم فقط در مناطق شمالی شهر تا سقف ۱۳/۵ درصد افزایش خواهد یافت. به گفته وی افزایش قیمت مازاد تراکم شامل بافت‌های فرسوده و مناطق جنوبی شهر نخواهد شد. معاون مالی و اداری شهردار تهران همچنین در مورد بدهی‌های دولت به شهرداری تهران افزود: رقم نهایی و توافق شده در این خصوص وجود ندارد، اما بر اساس مدارک موجود در شهرداری، دولت در حدود ۵۰۰ میلیارد تومان به شهرداری تهران بدهی دارد. وی با اشاره به تشکیل کمیته‌ای به ریاست معاونت اجرایی رئیس جمهوری گفت: امیدواریم با تشکیل این کمیته و بررسی حساب‌های شهرداری و نهادها و سازمان‌های دولتی، اختلاف‌های احتمالی برطرف و با شفاف شدن حساب‌ها رقم نهایی آن مشخص شود. معاون مالی و اداری شهردار تهران تصمیم‌گیری درباره ادامه فعالیت برخی سازمان‌ها و شرکت‌های شهرداری را منوط به محاسبه آورده شهرداری در بخش اموال، دارایی و امکانات دانست و گفت: با تبدیل این آورده‌ها به ریال و با توجه به تراز واقعی این مجموعه‌ها در مجامع سالیانه در مورد چگونگی راهبری آنها تصمیم‌گیری می‌شود.

در نخستین کنفرانس آگاهی درباره مین اعلام شد

۱۶ میلیون مین در ایران

نیکی محجوب

گروه اجتماعی: «تسلیت به خانواده نوجوان ایلامی که همزمان با «روز جهانی آگاهی درباره مین و کمک در اقدام علیه آن» (۱۵ فروردین) بر اثر برخورد با مین زمینی دو چشم، یک دست و پایش را از دست داد.» مهدی افروزمنش عضو هیات‌مدیره کانون مشارکت برای پاکسازی مین در نخستین کنفرانس در خصوص مین که امسال برای اولین‌بار در سراسر جهان برگزار می‌شود، با اشاره به این موضوع گفت: ایران پس از مصر دومین کشور آلوده به مین است و براساس برآوردهای انجام شده، ۱۶ میلیون مین در کشور وجود دارد. عضو هیات‌مدیره کانون مشارکت برای پاکسازی مین با تاکید بر نیاز به فعالیت مستمر در این زمینه گفت: براساس اعلام مسئولان برای پاکسازی ایران از مین به ۵۰ سال زمان نیاز است، این رقم سه سال پیش در دوران وزیر اسبق کشور موسوی لاری اعلام شد و نائل شدن به چنین هدفی مشروط به تامین اعتبار ۱۳۲ میلیارد تومانی وزارت کشور است. مطابق آمار رسمی در استان کردستان طی یک سال ۶۸ کشته و ۱۳۰ زخمی در اثر اصابت مین ثبت شده‌اند، این در حالی است که این آمار برابر با کشته و زخمی شدن افراد در بوسنی در خلال سال‌های ۱۹۹۹ تا ۲۰۰۲ است. وی با اشاره به تحقیق دکتر مردوخی مشاور اسبق سازمان برنامه و بودجه گفت: براساس این تحقیق طی یک سال ۷۰ میلیارد تومان ضرر از زخمی شدن و نقص عضو افرادی که بهره‌وری خود را از دست می‌دهند، به کشور وارد می‌شود. این در حالی است که هنوز هزینه حمایت از پناهندگان، نقصان اراضی، از دست رفتن درآمد سرزمین آلوده و تورم برای پاکسازی مین برآورد نشده است. با تمامی این اوصاف در جوامع بین‌المللی نیز چندان توجهی به ایران نمی‌شود و نمونه آن کنفرانس نایروبی است که تنها دو صفحه از این گزارش به ایران اختصاص داشت. وی با انتقاد از پخش پکیج‌های اطلاع‌رسانی درباره مین در استان‌های مرزی گفت: این پکیج‌های اطلاع‌رسانی ترجمه ناقصی از متون منتشره در افغانستان و عراق است. نوع مین‌های مصرفی در هر کشور متفاوت است و ایران باید اطلاع‌رسانی را با توجه به مین‌های موجود در داخل کشور تهیه کند. وی در پایان سخنانش اظهار امیدواری کرد که دولت جدید نیز همانند دولت خاتمی طرح جامع پاکسازی زمین‌های آلوده به مین را پیگیری کند. او همچنین پیشنهاد کرد که دولت ایران و عراق هرچه سریع‌تر نقشه‌های مناطق مین‌گذاری شده را رد و بدل کنند تا عملیات پاکسازی دقیق آغاز شود. دیگر سخنران این کنفرانس، شیرین عبادی رئیس کانون مشارکت برای پاکسازی مین نیز با اشاره به آلودگی حدود چهار میلیون هکتار زمین به مین گفت: بسیاری از دهکده‌ها متروک شده، زمین‌های بسیاری لم‌یزرع باقی‌مانده و انسان‌های بسیاری کشته و یا نقص‌عضو شده‌اند. وی با ابراز تاسف نسبت به کمبود آگاهی و اطلاعات درخصوص مین در میان مردم گفت: فقط افرادی که در مناطق آلوده به مین زندگی می‌کنند با خطرات آن آشنایند و مردم سایر استان‌ها اطلاعی ندارند. عبادی فلسفه تاسیس کانون مشارکت برای پاکسازی مین را نیز اطلاع‌رسانی و آگاهی درخصوص مین اعلام کرد. وی افزود: در حال حاضر شاهد هستیم که در ایران چند شرکت خصوصی برای پاکسازی مین آغاز به کار کرده‌اند. برنده جایزه صلح نوبل ۲۰۰۳ هزینه تولید مین را بسیار اندک، اما هزینه پاکسازی آن را ۳۰ برابر بیشتر دانست. «تنها هزینه پاکسازی را نباید مدنظر داشت، برای این کار نیاز به تکنولوژی پیشرفته نیز هست.» وی با اعلام اینکه هر روزه بیش از دو نفر در ایران در اثر اصابت مین کشته یا زخمی می‌شوند، گفت: سالانه بین ۷۰۰ تا ۸۰۰ نفر با این معضل روبه‌رو می‌شوند. عبادی مین را درد مشترک ایران دانست و گفت: ما این درد مشترک را فریاد می‌زنیم و مردم را در این زمینه در سطح بین‌المللی و ملی حساس می‌کنیم. این در حالی است که علاوه بر مناطق درگیر جنگ با عراق در قسمت غربی، در مرزهای شرقی نیز گزارشاتی از تعدادی مین ارائه شده است. وی مهمترین راه‌حل برای پاکسازی و حل این مشکلات را الحاق دولت ایران به کنوانسیون اتاوا (منع استفاده از مین) اعلام کرد و گفت: با چنین حرکتی در آینده ایران حق استفاده از مین را نخواهد داشت و این یک گام مثبت است. رئیس کانون مشارکت برای پاکسازی مین آموزش و آگاهی رساندن را از راهکارهای مناسب عنوان کرد و گفت: در حالی که تعداد مین‌های داخل کشور بیش از افغانستان است، ما هنوز کاری را برای آگاهی و اطلاع‌رسانی آغاز نکرده‌ایم، اما آموزش مردم در افغانستان سال‌هاست که شروع شده است. وی از سازمان ملل خواست تا دولت ایران را در زمینه پاکسازی مین همراهی کند و تشویق به پیوستن به کنوانسیون اتاوا (توقف تولید مین) کند. کنوت اوستبی هماهنگ‌کننده مقیم سازمان ملل متحد در ایران دیگر سخنران کنفرانس تمامی کشورها از جمله ایران را دعوت به پیوستن به معاهده منع استفاده از مین کرد. وی افزود: قربانیان مین نیازمند کمک و برنامه‌های حمایتی هستند و سال‌ها زمان نیاز است تا مین از کشورهای مختلف پاکسازی شود. اوستبی علاوه بر هزینه بالای پاکسازی، فشار اقتصادی زیاد را از دیگر معضلات کشورهایی دانست که مین در آنها وجود دارد. وی با اشاره به اینکه ۳۵ درصد عوارض در پنج استان مرزی ایران پاکسازی شده، گفت: ۶۵درصد از زمین‌ها همچنان آلوده است. هماهنگ‌کننده مقیم سازمان ملل متحد در ایران تمهید استراتژی را در زمینه پاکسازی مین و رسیدن به معیارهای بین‌المللی همراه با آموزش و اطلاع‌رسانی را از اقدامات مناسب علیه مین عنوان کرد و گفت: دفتر عمران سازمان ملل متحد UNDP و کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل UNHCR نیز برنامه‌هایی را در این زمینه در ایران به اجرا گذاشته‌اند. اوستبی با اشاره به برنامه UNHCR گفت: این کمیساریا در زمینه بازگرداندن پناهندگان عراق و افغان فعال است، برنامه آگاهی درباره مین و اقدام علیه آن توسط این کمیساریا به پناهندگان آموزش داده شده است. ۵۲۰۰ عراقی که تا پایان دسامبر ۲۰۰۵ به کشورشان بازگشته‌اند، با مین و انواعش آشنا شده‌اند و ۶۵ هزار افغان که به کشورشان بازگشته‌اند با این موضوع آشنا شده‌اند. سونین نارولا رئیس مرکز اطلاعات سازمان ملل متحد در ایران دیگر سخنران این کنفرانس گفت: مجمع عمومی سازمان ملل متحد اخیراً چهار آوریل را روز آگاهی از مین نام‌گذاری کرده است و براساس برآوردهای انجام شده ۸۴ کشور جهان با مسئله مین مواجهند. بسیاری از مین‌های کار گذاشته شده از محل خود حرکت کرده و در حال حاضر مکانش مشخص نیست. وی افزود: صندوق بین‌المللی مبارزه با مین ۳۹۹ میلیون دلار هزینه کرده است. در ادامه این جلسه، پرسش و پاسخ‌هایی در همین زمینه مطرح شد. شیرین عبادی رئیس کانون مشارکت برای پاکسازی مین در پاسخ به شرق درخصوص وضعیت عشایر و آموزش و اطلاع‌رسانی به آنان در استان‌های مرزی آلوده به مین گفت: ساکنین بومی و عشایر به دلیل جابه‌جایی باید برنامه اطلاع‌رسانی کامل‌تر و پیشرفته‌تری داشته باشند. اما متاسفانه برنامه‌هایی که داریم در محدوده توان اندک است. دولت ایران کمکی به ما نمی‌کند و ما حاضر به استفاده از کمک خارجی نیستیم. برنامه‌های موجود نیز صرفاً با کمک اعضا انجام می‌شود. وی با اشاره مجدد به امکانات محدود این سازمان غیردولتی گفت: بهترین پروژه‌ای که داریم و امیدوار به اجرای آن هستیم، تهیه و توزیع دفترچه‌هایی درخصوص مین در میان کودکان ساکن در مناطق آلوده است. قرار است اعضای این کانون به مدارس فرستاده شده و چگونگی مراقبت و برخورد با مین را آموزش دهند. بانک اطلاع‌رسانی مصدومین www.mcc.ir دیگر فعالیتی است که این سازمان انجام داده است و هر کس علاقه‌مند باشد می‌تواند در این NGO عضویت پیدا کند. اوستبی هماهنگ‌کننده مقیم سازمان ملل متحد نیز در پاسخ به شرق درخصوص فعالیت یونیسف در زمینه مین و اطلاع‌رسانی در ایران گفت: از اینکه این دفتر برنامه خاصی داشته باشد اطلاع دقیقی ندارم، اما می‌دانم آژانس‌های تخصصی با توجه به اولویت‌بندی‌های شان در امور مختلف مشارکت دارند.

کانال مشترک تاسیسات شهری احداث می‌شود

گروه اجتماعی: شورای شهر تهران لایحه مجوز اخذ حق‌الاجاره عبور تاسیسات حفاران از املاک شهرداری را تصویب و دستورالعمل نحوه صدور مجوز حفاری از سطح شهر تهران با احداث کانال مشترک تاسیسات شهری را صادر کرد. به گزارش خبرگزاری فارس شهرداری تهران مکلف شد طبق آئین‌نامه اجرایی این لایحه نسبت به شفاف‌سازی و تفکیک مراحل مختلف عملیات اجرایی و هماهنگ همه سازمان‌های متقاضی حفاری در سطح شهر تهران اقدام کند. شهرداری تهران براساس تبصره این ماده واحده موظف شد بلافاصله بعد از ابلاغ این مصوبه با تشکیل کمیسیون هماهنگی امور حفاری در سطح شهر حداکثر در مدت ۲ ماه نسبت به انجام وظایف مشخص شده اقدام و گزارش عملکرد اجرای مصوبه را به کمیسیون توسعه و عمران شهری شورای شهر تهران ارائه نماید. براساس ماده دوم این لایحه شهرداری مکلف است حداکثر در مدت یک سال مطالعات جامع احداث کانال تاسیسات در شهر را تهیه و برای تصویب به شورای شهر ارائه کند. علاوه بر این در تبصره سوم این ماده واحده شهرداری باید حداکثر تا پایان شهریور ۸۵ نسبت به آغاز عملیات اجرایی احداث کانال مشترک تاسیسات در سطح این منطقه اقدام کند و هزینه‌های مربوطه را از طریق کمیسیون هماهنگی امور اجرایی از منابع قابل دسترسی تامین کند. طراحی احداث کانال مشترک تاسیسات در کلیه معابر جدید بزرگراهی و اصلی جدیدی که احداث خواهد شد از دیگر وظایف شهرداری در رابطه با اجرای این لایحه است. علاوه بر این درآمد حاصل از امور حفاری اعم از هزینه‌های صدور مجوز، ترمیم و روسازی، خسارات قهری و غیره به خزانه شهرداری تهران باید واریز شود و درآمدهای حاصله نیز برای ترمیم نوارهای حفاری، مطالعات و برنامه‌ریزی و اجرای کانال مشترک تاسیسات شهری هزینه شود. شورای شهر تهران براساس ماده ۴ این مصوبه شهرداری تهران را موظف کرده است شش ماه پس از تصویب این مصوبه نسبت به ارائه گزارش از نقاط موقت و ضعف آئین‌نامه اجرایی لایحه به شورای شهر تهران ارائه نماید تا اصلاحات لازم و مورد نیاز آن انجام و به تصویب شورا برسد. در ادامه این جلسه رئیس کمیسیون عمران و توسعه شهری شورای شهر تهران اعلام کرد: شهرداری تهران وارث خرابی حفاری‌های دیگر سازمان‌ها است. حسن زیاری با اشاره به این نکته که شهرداری فقط مجوز لازم را برای حفاری به دیگر سازمان‌ها برای ارائه خدمات به شهروندان صادر می‌کند، افزود: سختی کار و عدم تعامل دستگاه‌های اجرایی ذیربط و هزینه بالا و عدم تدوین آئین‌نامه مربوطه از سوی وزارت مسکن و شهرسازی از عوامل اصلی عدم تحقق ایجاد کانال مشترک تاسیسات شهری به شمار می‌آید. نایب‌رئیس شورای شهر نیز افزود: اگر تصمیم‌گیری برای هماهنگی حفاری‌ها با تعامل دیگر دستگاه‌ها نباشد زیاد موثر نخواهد بود و دستگاه‌های مربوطه تمکین نمی‌کنند. معاون فنی و عمرانی شهرداری تهران نیز گفت: هیچ نقشه زیرزمینی مشخصی از تاسیسات شهری پایتخت نداریم. احمد دنیامالی در جلسه علنی شورای شهر تهران گفت: شهرداری تهران در بخش حفاری‌ها با دستگاه‌های اجرایی مواجه است که به دنبال ارزان‌ترین مسیر برای تحقق اهداف تاسیساتی و خدماتی خود هستند. وی افزود: در انجام حفاری‌ها باید تمام جهات در نظر گرفته شود، در این راستا حفاری‌های انجام شده در بستر زیر خاک سبب بروز خسارت‌های فراوانی در اطراف و حاشیه منطقه حفاری شده می‌شود. دنیامالی گفت: متاسفانه حفاری‌های انجام شده در بزرگراه‌ها از سوی سازمان‌های اجرایی و عدم بازسازی استاندارد این حفره‌ها سبب ایجاد نقاط بحران‌زای ترافیکی و حادثه‌خیز شده است. وی اظهار داشت: سازمان‌های ذیربط باید به دنبال روش‌هایی برای انجام حفاری‌های مورد نیاز خود باشند که کمترین خرابی‌ها را به شهر تهران وارد کنند. معاون فنی و عمرانی شهرداری تهران اصلاح مصوبه هیات وزیران در سال ۶۶ را امری حائز اهمیت دانست و گفت: در این راستا باید در کمیسیون تعیین شده در این مصوبه رئیس راهنمایی و رانندگی تهران بزرگ و رئیس یا معاون سازمان‌های ذیربط یا نماینده تام‌الاختیار حضور داشته باشند. دنیامالی در خصوص عوارض ۱۰ درصدی پیشنهادی این لایحه و تعیین ضریب A بر اساس مدت زمان اجرای طرح حفاری اظهار داشت: بهتر است شورای شهر تهران برای جلوگیری از طرح هرساله این لایحه برای تعیین ضریب A سقف مشخصی برای شهرداری تهران تعیین کند. معاون فنی و عمرانی شهرداری تهران تصریح کرد: پیمانکاران مرمت‌کننده حفاری‌ها باید دارای شرایط خاصی باشند و به‌خصوص به تجهیزات به کار گرفته شده توجه ویژه شود.

زنگ مدرسه و ساعت‌ها

شیرزاد عبداللهی

۱۴ فروردین: امروز اولین روز گشایش مدارس بعد از تعطیلات طولانی نوروزی است. معلمان دوراندیش با این تصور که کلاس‌ها در سال جدید ساعت ۷ صبح شروع می‌شود، ساعت ۶ صبح راه افتادند و به علت خلوتی ترافیک ساعت ۶/۳۰ دقیقه جلو مدرسه بودند. سرایدار مدرسه غرغرکنان در را به روی آنها باز کرد. همه‌جا در سکوتی وهم‌آور فرورفته بود. نه خبری از همهمه دانش‌آموزان بود و نه صدای فریاد معاونین از بلندگوی مدرسه که ۹ ماه سال تحصیلی را خرخر می‌کنند به گوش می‌رسید. آنها در دفتر دبیران نشستند. آقای بردبار در حالی که به ساعت مچی خود نگاه می‌کرد خطاب به آقای منطقی گفت: «مثل اینکه کمی زود آمده‌ایم.» و هر دو به ساعت دیواری‌ای که عقربه‌های آن روی ساعت ۱۲ متوقف شده بود، خیره شدند. زمان در مدرسه متوقف بود. آنها با احتیاط بحث تغییر ساعت را به میان کشیدند. آقای منطقی اصرار داشت که منظور هیات‌دولت از شروع به کار مدارس در ساعت۷، شروع کلاس‌ها است وگرنه بخشنامه معنا و مفهوم خود را از دست می‌دهد. معاونین ساعت ۷ صبح آمدند و با دیدن چند معلم در دفتر مدرسه به ساعت‌های مچی خود نگاه کردند. هرکس وارد می‌شد با همه روبوسی می‌کرد. مدیر ساعت ۷/۱۵ دقیقه وارد مدرسه شد، اکثر دبیران ساعت ۷/۳۰ و عده‌ای هم تا ساعت ۸ خود را به مدرسه رساندند. تازه ساعت ۸ صبح بود که کلاس‌ها شکل گرفت و معاونین برای صرف صبحانه در دفتر مدیران جمع شدند. آن روز تعدادی از دانش‌آموزان و دو نفر از معلمان هم از زور خستگی سیزده‌بدر به مدرسه نیامدند. مدیر دلایل محکمی داشت که عصبانی شود و سر معاونین خود داد بزند. اما با خویشتنداری سعی می‌کرد در این اولین روز سال نو عصبانی و بداخلاق نباشد. لبخندی بر لب‌های او ماسیده بود، اما معاونین که با حالت‌های او آشنایی داشتند رگه‌های عصبانیت را در چهره مدیر می‌دیدند و مواظب بودند که بهانه به دست او ندهند. مدیر پای تلفن نشسته بود و پی‌درپی شماره می‌گرفت. تلفن‌های اداره یک‌سره اشغال بود. تلفن همراه معاون متوسطه هم خاموش بود. «لابد صدها مدیر همزمان دارند شماره اداره را می‌گیرند.» مدیر که دستش از همه‌جا کوتاه بود، معاونین خود را احضار کرد و اولین دستور سال جدید را صادر کرد. «مراسم آغازین و زنگ اول که گذشت زنگ تفریح را براساس برنامه و ساعت سال ۸۴ بزنید.» ساعت ۹ صبح زنگ مدرسه به صدا درآمد. معلمان و دانش‌آموزان به ساعت خود نگاه کردند. معلمان با دست‌های گچی و کیف‌های انباشته از ورقه و کتاب روی صندلی‌های زهوار در رفته دفتر نشستند و مشغول نوشیدن چای شدند. همه می‌دانستند که موضوع بحث امروز بحث تعیین ساعت است. بحث‌های زنگ تفریح همواره آمیزه‌ای از شوخی و جدی است. عقربه‌های ساعت دیواری مدرسه همچنان روی عدد ۱۲ متوقف شده‌اند. جدی‌ترین جمله را معلم تاریخ بر زبان می‌آورد: «وقتی دولت تصمیم می‌گیرد که ساعت‌ها تغییر نکند، تغییر دادن ساعت شروع به کار آموزش و پرورش باعث آشفتگی و سردرگمی می‌شود. واقعاً منظور از این تصمیمات خلق‌الساعه و مبهم چیست و یا چرا در این ۱۵ روز روی این مسئله فکر و برنامه‌ریزی نکردند.» صدای معلم تاریخ در میان جملات و کلمات آمیخته با هزل و طنز همکاران گم می‌شود. ۱۵ فروردین: امروز معلمان و دانش‌آموزان براساس ساعت قدیم در مدرسه حاضر شده‌اند. زنگ مراسم ساعت ۷/۱۵ دقیقه، شروع کلاس ساعت ۷/۳۰ دقیقه و بالاخره زنگ پایانی ساعت ۱۲/۲۰ دقیقه. با شروع کلاس‌ها مدیر روانه منطقه می‌شود تا پاسخی برای پرسش‌های بی‌شمار خود و معلمان پیدا کند. امروز بحث تغییر ساعت گرم‌تر از دیروز است. نقل اتفاقات دیروز: «روسای مناطق بیشتر از همه سردرگم و آشفته‌اند. سازمان شهر تهران هم نمی‌تواند تصمیم قاطعی بگیرد.» و «همه انتظار دارند وزارتخانه در این مورد تصمیم بگیرد. اما در ساختمان خیابان قرنی وضع بدتر است. به کارمندان گفته‌اند باید ساعت ۷/۳۰ دقیقه سرکار حاضر شوند، یعنی نیم‌ساعت زودتر از سال ۸۴، اما در مورد ساعت پایان کار به آنها گفته‌اند باید تا ساعت ۴ بعدازظهر در اداره بمانند. یعنی هشت‌ونیم ساعت کار. عده‌ای از کارمندان ساعت ۳/۳۰ کارشان را تعطیل کردند و رفتند. و عده‌ای هم در راهروها قدم می‌زدند...» معلم جوانی با گفتن این جمله که همسرش هم فرهنگی است می‌گوید: «دیروز سرویس آمادگی پسر شش‌ساله‌ام، ساعت شش‌ونیم جلو در بود، بچه را خواب‌آلود و گریان سوار سرویس کردیم.» آقای قانع با گفتن این جمله که: «اتفاقاً مال ما برعکس» می‌گوید: مدرسه دخترم ساعت شروع به کارش را نیم‌ساعت عقب کشیده است. اما راننده سرویس حاضر به قبول ساعت جدید نیست و می‌گوید برنامه‌هایش تداخل پیدا می‌کند و به کار بعدی‌اش نمی‌رسد.» بحث به مسئله انرژی کشیده می‌شود. حالا که موضوع استفاده از نور خورشید برای صرفه‌جویی در مصرف برق از نظر مقامات منتفی است، پس دلیل عقب کشیدن ساعت‌ها چیست؟ شاید هدف هیات‌دولت کاهش بار ترافیک بوده است. معلم ریاضی در میان همکاران جواب می‌دهد: «اگر صنف‌های مختلف در ساعت‌های متفاوت از منزل خارج شوند، بار ترافیکی کاهش می‌یابد. اما زمان‌بندی رفت‌وآمد مردم وقتی مفید و موثر است که جدولی برای همه گروه‌ها اعم از دانش‌آموز، کارگر، کارمند، بازاری و... تنظیم شود وگرنه تغییر ساعت رفت‌وآمد دانش‌آموزان به تنهایی چه تاثیری دارد.» و خود پاسخ داد «هیچ». بخشنامه: زنگ تفریح دوم، مدیر با دسته‌ای بخشنامه از اداره برمی‌گردد و یک راست به اتاق دبیران وارد می‌شود. کلمات جادویی بخشنامه مشکل‌گشا است. در سیستم اداری مدیران چشم به دهان بالایی‌ها دوخته‌اند. کمتر مدیری حاضر به پذیرش ریسک تصمیم‌گیری است. متن بخشنامه کوتاه و چکشی است: «... مدیر موظف است که به نحو مقتضی ساعات کار هفتگی مدرسه را به اطلاع معلمان، دانش‌آموزان و اولیای محترم در اسرع‌وقت برساند.»: شروع مراسم ساعت ۷ و پایان آن ۷/۲۵ دقیقه، زنگ اول به مدت ۸۵ دقیقه، شروع ۷/۲۵ دقیقه، پایان ۸/۵۰ دقیقه، زنگ تفریح اول ۸/۵۰ تا ۹/۰۵ دقیقه و بالاخره، زنگ آخر ساعت ۱۲/۱۰ دقیقه. جالب اینکه ساعت جدید با ساعت قدیم تنها ۵ دقیقه تفاوت دارد. حکمت این تغییر ۵ دقیقه‌ای را چه کسی می‌داند؟ مسئولان یکی از مناطق از قول رئیس به مدیران مدارس گفته‌اند: «تا آخر هفته براساس ساعت قدیم کار کنید تا تکلیف روشن شود.» یکی از مدارس که ساعت کار مدرسه را از ساعت ۷ تا ۱۱/۵ اعلام کرده بود، به دنبال واکنش منطقه اطلاعیه خود را کان‌لم‌یکن اعلام کرد.

دیگران

هشدار سازمان جهانی بهداشت درباره کمبود دارو

بی بی سی: سازمان جهانی بهداشت می‌گوید بسیاری از مردم فقیر آفریقا به ضروری‌ترین داروها دسترسی ندارند. سازمان بهداشت جهانی در گزارشی که به تازگی انتشار یافته خواستار این شده که برای تضمین دسترسی میلیون‌ها نفر در کشورهای در حال توسعه به داروهای لازم، اقدامات جهانی به عمل آید. در این گزارش که به دستور سازمان ملل متحد تهیه شده، نتیجه‌گیری شده اقداماتی که تاکنون در زمینه کمک به کشورهای فقیر برای دسترسی به دارو صورت گرفته ناکافی بوده و هنوز کارهای زیادی باید انجام شود. بیش از نیمی از جمعیت فقیرترین بخش‌های آفریقا و آسیا به داروهای ضروری دسترسی ندارند که دلیل عمده آن گران بودن این داروها است. علاوه براین برای بسیاری از بیماری‌هایی که در کشورهای فقیر بیشتر دیده می‌شود کمتر مداوایی فراهم است. دلیل این امر این است که شرکت‌های دارویی انگیزه مالی برای ساختن داروهایی که فقط مورد استفاده کشورهای فقیر است ندارند. گزارش مورد بحث توسط گروه مستقلی از پزشکان و دانشمندان تهیه شده است. آنها از دولت‌های کشورهای ثروتمند خواسته‌اند از پژوهش‌هایی که صرفاً کشورهای در حال توسعه از آن استفاده می‌برند حمایت کنند. موضوع بحث‌انگیزتر دیگر این است که در این گزارش پیشنهاد شده تا سیاست حق انحصاری تولید دارو و صدور جواز برای آن باید به نحوی باشد که با قابل دسترس بودن داروهای جدید همخوانی داشته باشد. این اولین بار است که سازمان جهانی بهداشت دستور تهیه گزارشی را داده است که تا این حد از نزدیک به تجارت تولید و فروش دارو پرداخته است. بدیهی است که توصیه‌های این گزارش موجب خرسندی صنعت داروسازی نخواهد شد زیرا دست‌اندرکاران این صنعت، معتقدند که مقررات سخت درباره حق مالکیت معنوی، برای تضمین انجام پژوهش‌های دارویی درازمدت ضروری است. این گزارش در ماه مه در اجلاس ۱۹۲ کشور عضو سازمان جهانی بهداشت مورد بحث و گفت‌وگو قرار خواهد گرفت.

سیلاب در چک

ایرنا: افزایش سطح آب رودخانه‌ها در جمهوری چک موجب بروز سیلاب و آب‌گرفتگی در برخی مناطق همجوار رودخانه‌ها در جنوب این کشور شد. افزایش ناگهانی حجم آب رودخانه‌ها در پی بارندگی‌های اخیر و نیز آب شدن برف در کوهستان‌ها روی داده است. هفته پیش با مشاهده اولین نشانه‌های آب‌گرفتگی در برخی از مناطق این جمهوری و به ویژه در استان جنوبی «بومن» وضعیت اضطراری اعلام شد. در اثر بروز سیلاب در مناطق جنوبی جمهوری چک، چهار نفر از ساکنین حاشیه رودخانه‌ها کشته شدند. این حادثه یک‌هزار بی‌خانمان در این مناطق برجای گذاشته است. در برخی مناطق آلمان و اتریش نیز که با رودخانه‌های طغیان کرده جمهوری چک همجوار بوده‌اند، آب‌گرفتگی روی داده است. مردم این مناطق مجبور به ترک منازل خود شده و به مناطق امن انتقال داده شده‌اند.

توفان در آمریکا

ایرنا: وقوع توفان و گردباد شدید در چند ایالت آمریکا، ده‌ها کشته و خسارات سنگینی بر جای گذاشت. توفان و گردباد در این ایالت‌ها تاکنون ۲۳ کشته و ده‌ها مجروح بر جای گذاشته است. براساس این خبر بیشترین تلفات و خسارات در ایالت‌های «میسوری»، «تنسی»، «ایلینویز» و «ایندیانا» به ثبت رسیده است. این درحالی است که به گفته ماموران و پرسنل امداد و نجات این احتمال وجود دارد که شمار تلفات افزایش یابد. توفان باعث شد تا بسیاری از دکل‌های برق فشار قوی قطع شده و برق بسیاری از منازل تامین نشود و بسیاری از ساکنان مناطق آسیب‌دیده در خاموشی به سر برند. سخنگوی آژانس مدیریت مواقع اضطراری ایالت «تنسی» با استناد به آماری که از سوی مقامات به وی ارائه شده اعلام کرد که در بخش «دیر کانتی» این ایالت، هشت تن کشته شدند و شمار تلفات احتمالاً افزایش خواهد یافت. مقامات اظهار داشتند این توفان‌ها خسارت‌های زیادی به منازل مسکونی و منابع طبیعی از جمله درختان وارد کرده است.

کمک‌های سازمان ملل به زلزله لرستان

به دنبال زلزله مرگبار و ویرانگر منطقه لرستان که زندگی بیش از ۱۰۰ هزار نفر را تحت تاثیر قرار داده، سازمان ملل اعلام کرد: کمک‌های خود را راهی این منطقه می‌کند. اداره هماهنگی امور انسانی سازمان ملل معادل ۵۰ هزار دلار پتو و چادر به منطقه فرستاده است. از این میزان کمک ۲۰ هزار دلار از صندوق ذخیره سازمان ملل و ۳۰ هزار دلار از صندوق ذخیره هلند است. همچنین به درخواست ایتالیا ۱۷۰ هزار دلار کمک‌ها شامل مخازن آب، واحدهای تصفیه، ژنراتور برق، لوازم آشپزخانه، پتو و چادر از انبار سازمان ملل در «برینديسی» به ایران فرستاده شده است. صندوق کودکان ملل متحد (یونیسف) نیز اعلام کرده که ۱۰۰ هزار دلار برای کمک به کودکان زلزله‌زده استان لرستان اختصاص داده است. یونیسف گفته است که ۱۰ هزار پتو و ۳۰۰ چادر را از انبار خود در شهر بم به استان لرستان می‌فرستد. صندوق جمعیت سازمان ملل نیز ۱۰۰ هزار دلار و سازمان بهدا